

Kázeň z evanjelických večerných Služieb Božích, Bratislava (Nový kostol), 8. 10. 2024, 18.00 h, **utorok** po Poďakovaní za úrody, ES: 364, 216, 434, Ž 65, A 76

Ján 6, 32 - 40: „³² Ježiš im povedal: Veru, veru, hovorím vám: Nie Mojžiš dal vám chlieb z neba, ale môj Otec dáva vám pravý chlieb z neba; ³³ lebo to je chlieb Boží, ktorý zostupuje z neba a dáva svetu život. ³⁴ Povedali Mu na to: Pane, dávaj nám vždy tento chlieb. ³⁵ Riekol im Ježiš: Ja som chlieb života; kto prichádza ku mne, nikdy nebude lačniť, a kto verí vo mňa, nikdy nebude žízniť. ³⁶ Ale povedal som vám: Aj ste ma videli, a neveríte. ³⁷ Všetko, čo mi dáva Otec, príde ku mne, a kto prichádza ku mne, nevyhodím ho; ³⁸ veď nezostúpil som z neba, aby som konal svoju vôľu, ale vôľu Toho, ktorý ma poslal, ³⁹ a vôľa Toho, ktorý ma poslal, je, aby som nič nestratil z toho, čo mi dal, ale aby som všetko vzkriesil v posledný deň. ⁴⁰ Lebo to je vôľa môjho Otca, aby každý, kto vidí Syna a verí v Neho, mal večný život, a ja ho vzkriesim v posledný deň.“

Milí bratia a milé sestry!

„**Man hú?**“ – Takto sa pýtali Izraelci, keď na púšti dostali zvláštny pokrm. „**Čo je to?**“ („Man hú?“) – spytovali sa a práve od tejto otázky (2M 16, 15) dostal spomenutý pokrm názov **manna**. Pán Boh dal svojmu ľudu

mannu v čase nedostatku a ťažkostí na púšti. V čase telesnej biedy a duchovnej ustatosti.

Dnes máme iné starosti ako Izraelci na púšti. Hlad v súčasnosti nie je kľúčovým problémom v našej krajine. Problém je, že **ľudia zabudli na pravý chlieb**. O ňom dnes počujeme slová Pána Ježiša – o chlebe, ktorý je darom od nebeského Otca (J 6, 32). O chlebe zostupujúcom z neba (J 6, 33).

Keď Ježiš hovorí o tomto chlebe, nechce povedať: Starajte sa len o duchovné veci. Veď mnohí Izraelci vedeli, čo je hlad a Ježiš predtým, ako hovoril o chlebe života, telesne nasýtil viac ako 5000-cový zástup (J 6, 1 – 13). **Pán Ježiš vie, čo potrebujeme.**

Slovami o pravom chlebe mieri k otázke: **Môže plný žalúdok človeka upokojiť?** Ježiš hovorí o chlebe, lebo **chlieb patrí k najzákladnejším veciam pre život. Pánove slová sú otázkou po skutočnom živote.** Po tom, čo je životom naozaj, životom v plnosti, v tej najhlbšej skutočnosti. Toto je vedomá a možno len tušená otázka každého človeka.

Vnímame, že **život je jedinečná, nenahraditeľná príležitosť.** Ako ho prežiť, aby sme túto neopakovateľnú možnosť nepremrhali, aby sme život neprežili

naprázdno? Stačí na to, keď sa dosýta najeme, napijeme, keď si zlepšime životný štandard a budeme si môcť dovoliť viac? Stačí, keď sa zabezpečíme a obklopíme čo najväčším počtom vecí? Alebo keď sa vynasnažíme získať nové a nové zážitky, poznatky, skúsenosti. Nič z toho samo o sebe nie je zlé, ale stačí naplniť život nimi? Či už ľudia zamerajú svoje úsilie na nasýtenie sa a hmotné zabezpečenie, alebo na nové zážitky, poznatky, a skúsenosti - je za tým **túžba po živote**. Túžba neuspokojená, vždy nenaplnená, túžba, z ktorej vytryskla prosba Ježišových poslucháčov: „**Pane, dávaj nám vždy tento chlieb.**“ Je to aj naša prosba. Prosba našich srdc, hoci niekedy nie sme ochotní to priznať. Nemálo je tých, ktorí sa tvária, že nič nepotrebujú. Sú príliš hrdí, pyšní alebo primálo odvážni, aby priznali: „**Potrebujem niečo, čo by ma - môj život skutočne nasýtilo.**“

Človek - aj ja a ty, brat, sestra - môže o sebe tvrdiť čokoľvek, aj to, že od nikoho nič nepotrebuje, ani od Boha. No **bez ohľadu na to, čo hovoríme, ako sa tvárime, čo predstierame, zostávame takými, akými nás vidí Pán Boh**. On vidí našu túžbu, náš hlad po živote. Preto nám Boží Syn hovorí: „**Ja**

som chlieb života; kto prichádza ku mne, nikdy nebude lačniieť, a kto verí vo mňa, nikdy nebude žízniť.“

Je to pravda? - Kto spoznal Ježišovu blízkosť dosvedčí, že to nie je žiadna prázdna fráza, ani planý sľub. **V blízkosti Pána Ježiša nadobúda náš život slobodu. Dokonalú prirodzenosť. Nemusíme nič predstierať.** Pred Ježišom sa nepotrebujeme predvádzať, že sme lepší - ako to niekedy robíme pred ľuďmi.

Ježiš je chlebom života. Znamená to, že **každý kto chce žiť, potrebuje tento chlieb. Potrebuje Pána Ježiša Krista. Kde niet chleba, ide o život.**

V súvisi s tým sú dôležité dve otázky:

Prvá je: **UŽ SI OCHUTNAL TENTO CHLIEB?** Uznal si, že bez Ježiša sa nedá žiť, že bez Neho život (ani tvoj) nemá zmysel? Nech to znie akokoľvek tvrdo, **každý, kto sa nazdáva, že Ježiša môže obísť, pácha duchovnú samovraždu. Bez chleba sa nedá žiť.** Rovnako bez Pána Ježiša Krista, ktorý je chlebom života, sme všetci stratení, a aj keď sa to tak nemusí javiť, spejeme do záhuby. Bez Ježiša sa žiť nedá, bez Neho celé naše namáhanie sa na zemi stráca zmysel. Bez

Ježiša nie sme na ceste k životu, ale k vyhladovaniu, k večnej smrti.

To druhé nie je o nič menej závažnejšie. Hovoríme, že Ježiš je chlebom života, ale veľa rás konáme celkom inak. **Nepočíname si tak, ako by sa bez Neho nedalo žiť.** Síce vieme, že telesne sa nestačí najesť raz, dvakrát za život, no takto mnohí, aj tí, ktorí sa hlásia k cirkvi, zaobchádzajú s Ježišom - chlebom života. **Boli pokrstení, zažili obrátenie, prijali ospravedlnenie zo svojich hriechov, no následne žijú tak, ako by - prinajmenšom do ich smrti - už nemalo nič nasledovať. Niečo by však nasledovať malo.**

Ospravedlnenie z hriechov - už či verím, že som ho prijal v krste, alebo pri inej príležitosti - napr. na evanjelizácii, na tábore, pri rozhovore a modlitbách v malej skupinke - **ospravedlnenie to nie je koniec.**

Pán Ježiš je chlebom života. Chce, aby sme sa Ním denne sýtili. Ak sa spoliehame na niečo minulé, tak nám Ježiš nie je chlebom života. **Chlieb je nato, aby sme ho jedli, nie ukladali do zásoby.**

Všetka manna, ktorú si Izraelci nazbierali navyše dennej spotreby, sčervivela

a zosmradla (2M 16, 20). Nemálo kresťanov - pokrstených i obrátených - žije zo spomienok, ale ich aktuálny vzťah s Kristom „zapácha“.

Druhá otázka znie: **AKÝ JE MÔJ, TVOJ VZŤAH S PÁNOM JEŽIŠOM KRISTOM? SÝTIM SA NÍM - CHLEBOM ŽIVOTA, ALEBO ŽIJEM ZO SPOMIENOK?**

Pán Ježiš nechce, aby sme si robili zásoby. Nechce, aby sme žili len zo spomienok - nech by boli akékoľvek krásne. On je chlebom života a ten treba jesť denne. Na starom, tvrdom chlebe si môžeme akurát vylomiť zuby.

Koľko je však takých kresťanov, ktorí si povedia: Stačí prísť na Služby Božie občas, azda Vianoce. Prísť častejšie, ani čítať Bibliu a modliť sa - to nepotrebujeme...

Tak, ako si vzťah s Ježišom nemožno uložiť kamsi do „špajze“ - pre budúce lepšie časy, tak **Pána Ježiša nemožno brať ani ako nejaký doplnok, zákusok, luxus v našom živí,** patriaci len k Vianociam, bez ktorého však vieme celkom pokojne existovať. **Ježiš je chlebom - niečím, čo nám denne dáva silu - nie iba maškrtou, či železnou zásobou na časy najväčšej núdze.**

Keď sa nám Pán Ježiš predstavuje ako chlieb života, tak nám predovšetkým hovorí: Ži so mnou každý deň. Potrebuješ ma, preto som za teba dal svoj život. Chcem ťa viesť, byť sprievodcom tvojho žitia, nie len núdzovým alebo ozdobným doplnkom tvojho života.

Biblia prirovnáva vzťah Pána Ježiša Krista k cirkvi ku vzťahu ženicha a nevesty (Ef 5, 25 - 32). Kedy kto však videl, aby sa dvaja ľudia brali len preto, aby si užili svadobný obrad. **Ich skutočným prianím a cieľom je spoločný život.** Toto má a smie byť i cieľom nášho vzťahu s Ježišom Kristom: spoločný život, dennodenné spoločenstvo s naším Spasiteľom a Pánom. Práve k tomu nás volá Kristus, keď sa predstavuje: „*Ja som chlieb života.*“

Spoznávame, ako ďaleko sme od ideálu dennodenne žiť s Kristom. A možno máme pochybnosti, že sa to nedá, že sme si to už neraz predsavzali a sľúbili, nanovo sa o to pokúšali, no nevyšlo to.

To, **čo je na vzťahu s Pánom Ježišom Kristom krásne, je Jeho vernosť.** „**Kto prichádza ku mne, nevyhodím ho.**“

Hoci Izraelci na púšti Pána Boha mnohokrát opustili, On sa ich nezriekol.

Pán Boh im i naďalej, napriek ich prestúpeniam, denne dával mannu. Ani od nás sa Pán Ježiš neodvracia. Ani vtedy, keď sa potkýname, padáme, hrešíme. **Žiť s Ježišom Kristom neznamená žiť bez hriechu, byť perfektný, ale žiť v pokání.** „**Pokánie**“ nie je iba ľútosť, city - emócie, ale „**pokorná zmena zmýšľania, postojov, stupnice hodnôt a trvalá pohotovosť k takejto premene, kedykoľvek s Božou pomocou rozpoznáme, že sme zišli z Božej cesty**“ (citované podľa časop. Česká metanoia). Amen.

Šefranko, evanjelický a. v. farár

Martin